

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

7. ragina Irano valdžios institucijas peržiūrėti Baudžiamajame kodekse, dėl kurio šiuo metu diskutuojama, atsisakyti „nusipelnęs mirti“ koncepcijos; yra labai susirūpinęs, kad fatvos, kuriomis kurstoma žudyti, Irano teismuose bus panaudotos nužudymu kaltinamų asmenų, kurie teigia, kad auka nusipelnė mirti; ragina Irano valdžios institucijas užtikrinti, kad visi, kurie kursto, planuoja, vykdo ar padeda įvykdyti nužudymą, nepriklausomai ar tai vyksta Irane ar kitur, bus patraukti baudžiamojon atsakomybėn teismo, kuris išsamiai atitinka tarptautinius nešališkus teismo standartus, būdu;
8. ragina Irano valdžios institucijas Azerbaidžano valdžios institucijoms pasiūti visą būtiną bendradarbiavimą tiriant Rafigo Tagi nužudymą, ir užtikrinti, kad Irano dvasininkai nieko neragina žudyti Irane ar kitoje valstybėje;
9. ragina Azerbaidžano valdžios institucijas parodyti nuoširdų išsipareigojimą žmogaus teisėms ir laikytis savo išsipareigojimų pagal tarptautinę teisę bei pagal Euronest, Rytų partnerystę ar pagal visus kitus būsimus asociacijos susitarimu su ES, ypač saugoti teisę gyventi ir teisę laisvai reikšti nuomonę;
10. smerkia, kad Azerbaidžano institucijos nesugebėjo išduoti vizos Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos pranešėjui politinių kalinių klausimais; ragina Azerbaidžano vyriausybę suteikti galimybę pranešėjui apsilankyti šalyje, siekiant ištirti tariamų politinių kalinių padėtį;
11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Azerbaidžano Respublikos ir Irano Islamo Respublikos vyriausybėms ir parlamentams, EIVT, Tarybai, Komisijai ir JT Žmogaus teisių tarybai.

Moterų padėtis Afganistane ir Pakistane

P7_TA(2011)0591

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų padėties Afganistane ir Pakistane

(2013/C 168 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių ir demokratijos Pakistane, ypač į 2011 m. sausio 20 d. ⁽¹⁾, 2010 m. gegužės 20 d. ⁽²⁾ ir 2007 m. liepos 12 d. ⁽³⁾, 2007 m. spalio 25 d. ⁽⁴⁾ ir 2007 m. lapkričio 15 d. ⁽⁵⁾ rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Afganistano, ypač į 2009 m. balandžio 24 d. rezoliuciją dėl moterų teisių Afganistane ⁽⁶⁾ ir 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl naujos Afganistanui skirtos strategijos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 147.

⁽³⁾ OL C 175 E, 2008 7 10, p. 583.

⁽⁴⁾ OL C 263 E, 2008 10 16, p. 666.

⁽⁵⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 434.

⁽⁶⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 57.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0490.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

⁽⁹⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 33.

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 16 d. patvirtintas Tarybos išvadas dėl religijos ar įsitikinimų laisvės, kuriose ji pabrėžė strateginę šios laisvės ir kovos su religine netolerancija svarbą,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 21 d. patvirtintas Tarybos išvadas dėl netolerancijos, diskriminacijos ir smurto dėl religijos ar tikėjimo,
  - atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 4 d. ES ir Pakistano bendrą pareiškimą, kuriame abi šalys pakartojo, jog yra pasiryžusios kartu spręsti regioninio ir pasaulinio saugumo klausimus, skatinti pagarbą žmogaus teisėms ir bendradarbiauti siekdamas toliau stiprinti Pakistano demokratinę vyriausybę ir institucijas,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 18 d. ir 2011 m. lapkričio 14 d. Tarybos išvadas dėl Pakistano ir Afganistano,
  - atsižvelgdamas į ES vyriausiosios įgaliotinės 2011 m. gruodžio 5 d., 2011 m. vasario 20 d. ir 2010 m. gruodžio 15 d. pareiškimus dėl pasiūlytų teisės aktų dėl moterų prieglaudų Afganistane,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 5 d. tarptautinės konferencijos Bonoje išvadas,
  - atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos (VŽTD) 18 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 1979 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (KDPM) ir į 1993 m. gruodžio 20 d. Jungtinių Tautų deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo,
  - atsižvelgdamas į JT tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą (TPPTP),
  - atsižvelgdamas į 1981 m. JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos religijos ir įsitikinimų pagrindu panaikinimo,
  - atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 (2000) ir Nr. 1820 (2008) dėl moterų padėties, taikos ir saugumo ir JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1888 (2009) dėl lytinio smurto prieš moteris ir vaikus ginkluoto konflikto metu, kurioje pabrėžiama visų valstybių atsakomybė siekiant sustabdyti nebaudžiamumą ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenis, atsakingus už nusikaltimus žmoniškumui ir už karo nusikaltimus, įskaitant ir susijusius su lytiniu ir kitokiu smurtu prieš moteris ir mergaites,
  - atsižvelgdamas į rengiantis Bonos konferencijai 2011 m. spalio 6 d. pateiktą Afganistano moterų tinklo pozicijos dokumentą,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi, nors Afganistane ir Pakistane aplinkybės skirtingos ir jų svarba nesusijusi, fizinis ir moralinis smurtas prieš moteris išlieka vienu iš pagrindinių Afganistane ir Pakistane pastebimų žmogaus teisių pažeidimų, ypač kai kuriuose jų regionuose;
- B. kadangi moterys ir mergaitės dažnai vis dar nukenčia nuo apipylimo rūgštimi, smurto namuose, prekybos žmonėmis, priverstinių vedybų, įskaitant vaikų vedybas, be to, jomis naudojamos kaip mainų objektu sprendžiant ginčus; kadangi policijos, teismų ir kitų teisingumo sričių pareigūnai retai reaguoja į moterų skundus dėl prievartos, įskaitant mušimą, prievartavimą ir kitų formų lytinį smurtą, o siekiančios ištrukti iš tokios aplinkos moterys gali net patekti į kalėjimą;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- C. kadangi daugeliu atvejų smurto prieš moteris kaltininkai lieka nenubausti;
- D. kadangi taikant kai kuriuos įstatymus, ypač šeimos teisę, pažeidžiamos moterų žmogaus teisės;
- E. kadangi Afganistano vyriausybė 2009 m. rugpjūčio mėnesį priėmė įstatymą dėl smurto prieš moteris panaikinimo, o Afganistano Ministrų Taryba 2011 m. rugsėjo 5 d. patvirtino taisykles dėl moterų apsaugos centrų;
- F. kadangi nuo 2001 m. Afganistane pasiekta pažangos įvairiose moterų sąlygų srityse, pvz., sveikatos apsaugos, švietimo, taip pat moterų vaidmens nacionalinėje ir regioninėje politikoje bei pilietinėje visuomenėje klausimais;
- G. kadangi Afganistanas pasirašė keletą tarptautinių konvencijų, be kita ko, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims, ir kadangi Afganistano Konstitucijos 22 straipsnyje nurodyta, kad vyrai ir moterys teisiškai turi vienodas teises ir pareigas;
- H. kadangi vis dėlto Afganistano moterų padėtis tebekelia nerimą, o Afganistano gimdyvių mirtingumo nėštumo ir gimdymo metu bei vaikų mirtingumo rodikliai yra vieni iš blogiausių pasaulyje;
- I. kadangi kai kuriose Afganistano vietovėse, kurias kontroliuoja sukilėlių pajėgos, pasitaiko net mirties bausmių, naudojant Šariato teisės dingstis vykdomų užmėtant akmenimis, kuri, pvz., 2011 m. lapkričio 12 d. Ghaznyje įvykdyta vienai moteriai ir jos dukrai;
- J. kadangi „baad“ praktika (moters arba mergaitės pardavimas kaip kompensacija už nusikaltimą arba kaip bausmė, dėl kurios sprendimą priima vietos taryba (pušt. *jirga*) vis dar taikoma, nors laikoma nusikaltimu pagal Afganistano baudžiamojo kodekso 517 straipsnį;
- K. kadangi dėl būsimo Vakarų pajėgų pasitraukimo iš Afganistano kyla pavojus pažangai, pasiektai moterų emancipacijos srityje, nes Talibanas gali atgauti teritorijų, kuriose moterys nevaržomai įgyvendina savo naujas teises, kontrolę;
- L. kadangi vyriausybės kontroliuojamose vietovėse moterys turi didesnes švietimo, sveikatos priežiūros ir darbo galimybes, o vietovėse, kuriose stipriai veikia sukilėlių grupės, moterys labai diskriminuojamos švietimo, sveikatos priežiūros bei ekonominių ir kultūrinių galimybių srityse;
- M. kadangi, ypač kai kuriuose regionuose, Pakistano valdžios institucijos taip pat demonstruoja nerimą keliantį nesugebėjimą apsaugoti mažumas ir moteris nuo socialinio neteisingumo, kaip rodo teismų sprendimai, pvz., 2011 m. balandžio 21 d. Pakistano Aukščiausiojo Teismo sprendimas, kuriuo išteisinti penki iš šešių vyrų, kaltinamų Mukhtar Mai grupiniu išprievartavimu;
- N. kadangi 2002 m. Pakistane ir už jo ribų visuomenę sukretė atvejis Mukhtar Mai, kuri kaimo tarybos įsakymu buvo išprievartauta keleto asmenų, kad atkeršyti už jos brolio tariamą netinkamą elgesį, ir kuri sėkmingai pateikė žemesnės instancijos teismuose ieškinius savo užpuolėjams;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- O. kadangi Azijos žmogaus teisių komisijos (angl. AHRC) NVO pabrėžia, kad Pakistane, ypač jo Pendžabo provincijoje, grėsmingai padidėjo moterų krikščionių, kurios prievartaujamos siekiant jas priversti pereiti į islamą, skaičius, be to, daug atvejų, kai mergaitės krikščionės grobiamos, prievartaujamos ir žudomos;
- P. kadangi tragiškas Uzma Ayub, kuri buvo pagrobta prieš metus, laikoma nelaisvėje ir daug kartų prievartaujama keleto policijos pareigūnų, pavyzdys rodo nerimą keliantį teisinės valstybės principų nepaisymą, nes Ayub atsisakius neteisminio susitarimo suimtų pareigūnų šeimos nariai nužudė aukos brolių;
- Q. kadangi po 1977 m. karinio perversmo Pakistane buvo sustabdytas 1973 m. konstitucijoje užtikrintos pagrindinės teisės būti nediskriminuojama lyties pagrindu galiojimas;
- R. kadangi Pakistane priimti įvairūs įstatymai, kurie nustato teisiškai žemesnę moterų padėtį, o kai kuriais atvejais moters liudijimams suteikiama pusė vyro liudijimo svorio, įskaitant Hudud (arab. *apribojimas*) įsakus ir Įrodymų įstatymą, žeminančius moteris ir pažeidžiančius moterų teises;
- S. kadangi Pakistane yra ir kitų diskriminuojančių moteris įstatymų, įskaitant Įsaką dėl islamo šeimos teisės, Vakarų Pakistano šeimos teismo aktą, Vaikų vedybų ribojimo aktą, Vakarų Pakistano kraičio (demonstravimo draudimo) aktą ir Kraičio ir jaunikio dovanų (ribojimo) aktą;
- T. kadangi ES dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą kurti tvirtą, ilgalaikę bei pagrįstą abipusiais interesais ir bendromis vertybėmis partnerystę su Pakistanu, ir remti Pakistano demokratines institucijas ir civilinę vyriausybę bei pilietinę visuomenę;
- U. kadangi ES, būdama pasiruošusi bendradarbiauti, tikisi, kad Pakistanas laikysis savo tarptautinių įsipareigojimų, ypač saugumo ir žmogaus teisių, įskaitant moterų teises, srityje;
- V. kadangi Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 5 dalyje teigiama, kad demokratijos ir pagarbos žmogaus teisėms bei pilietinėms laisvėms skatinimas yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai ir tikslai, sudarantys bendrą jos santykių su trečiosiomis šalimis pagrindą; kadangi ES pagalba prekybai ir vystymuisi priklauso nuo to, ar gerbiamos žmogaus teisės ir mažumų teisės;
1. yra itin susirūpinęs dėl moterų ir mergaičių padėties bei dėl nuolatinių pranešimų apie šurkščius moterų teisių pažeidimus Afganistane ir Pakistane; pabrėžia, kad būtina skubiai atkreipti didesnę tarptautinį dėmesį į moterų ir mergaičių padėtį šiose šalyse;
2. ragina Europos Komisiją ir Tarybą bei tarptautinę bendruomenę ženkliai padidinti lėšas pastangoms, dedamoms siekiant apsaugoti moteris nuo išprievartavimo, prievartos ir smurto namuose, taip pat bendrais bruožais numatyti praktines priemones, kuriomis būtų paremti pilietinės visuomenės judėjimai, kovojantys su diskriminaciniais teisės aktais;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

3. primygtinai reikalauja, kad visuose žmogaus teisių dialoguose būtų atvirai keliami klausimai dėl moterų teisių, ypač dėl politikos mažinti ir panaikinti bet kokios formos diskriminaciją ir smurtą prieš moteris ir mergaites, įskaitant visų rūšių žalingą tradicinę praktiką arba papročius, ankstyvas arba priverstines vedybas, smurtą namuose ir moterų žudymą, taip pat primygtinai reikalauja atmesti bet kokius pasiteisinimus, grindžiamus bet kokiais papročiais, tradicijomis arba religiniais motyvais, kuriais bandoma išvengti pareigos išgyvendinti tokį žiaurų elgesį;

Afganistanas

4. reiškia pagarbą Afganistano moterims, kurios atlieka itin svarbų vaidmenį tautos vystymosi ir augimo proceso metu; laikosi nuomonės, kad pažanga, kuri pastaraisiais metais padaryta vyrų ir moterų lygybės srityje, itin svarbi šalies ateičiai kurti;

5. palankiai vertina teigiamus pokyčius, t. y. tai, kad moterys skiriamos į aukšto rangos politinius ir administracinius postus Afganistane, pvz., H. Sarabi paskirta Bamyano provincijos gubernatore; ragina Afganistano vyriausybę dėti pastangas siekiant didinti moterų, atliekančių viešas pareigas, skaičių, ypač provincijų administracijos įstaigose;

6. teigiamai vertina Prezidento H. Karzai'jaus sprendimą atleisti nuo baudmės Gulnaz, prievartautojo auką, kuri buvo įkalinta už svetimavimą; ragina vyriausybę užkirsti kelią moterų, siekiančių išvengti situacijų, kai su jomis neleistinai elgiamasi, kalinimo praktikai ir vietoj to padidinti šalyje moterims ir vaikams skirtų prieglaudų skaičių ir ragina ES teikti nuolatinę paramą šioms įstaigoms kurti;

7. pripažįsta, kad nuo tada, kai krito Talibano režimas, moterų padėtis Afganistane keitėsi labai pažangiai; pažymi, kad vėl imama baimintis dėl galimo moterų sąlygų ir teisių Afganistane pablogėjimo po sąjungininkų pajėgų pasitraukimo, kuris, kaip skelbta, įvyks 2014 m.;

8. pabrėžia, kad gimdyvių mirštamumo lygis Afganistane ir toliau yra vienas aukščiausių pasaulyje; tačiau su pasitenkinimu pažymi, kad, remiantis Afganistano sveikatos apsaugos ministerijos neseniai atliktu mirštamumo Afganistane tyrimu, kurį finansavo ir rėmė keletas tarptautinių organizacijų, pastebimos teigiamos tendencijos: gimdyvių mirštamumo Afganistane lygis sumažėjo, o 100 000 išgyvenusių gimdyvių tenka mažiau negu 500 gimdyvių mirties atvejų; ragina Europos Komisiją, valstybes nares, tarptautinius partnerius ir NVO įgyvendinant projektus Afganistane toliau ypač daug dėmesio skirti motinos ir vaiko sveikatai;

9. palankiai vertina tai, kad, kaip pažymima konferencijos „Bona II“ išvadose, Afganistanas pakartotinai įsipareigojo toliau kurti stabilią demokratinę visuomenę, kuri būtų grindžiama įstatymo viršenybės principu ir kurioje šalies piliečių žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės, įskaitant vyrų ir moterų lygybę, būtų užtikrinamos remiantis konstitucija, ir vykdyti visus įsipareigojimus žmogaus teisių srityje; taip pat teigiamai vertina tarptautinės bendruomenės įsipareigojimą remti Afganistano pažangą šia linkme;

10. ragina Afganistano Parlamentą ir Afganistano teisingumo ministeriją panaikinti visus įstatymus, kuriais remiantis leidžiama diskriminuoti moteris ar kuriuose esama su moterų diskriminacija susijusių elementų ir kurie pažeidžia Afganistano pasirašytas tarptautines sutartis;

11. yra įsitikinęs, kad įsipareigojimas užtikrinti žmogaus, ypač moterų, teises ir pagarbą joms itin svarbūs Afganistano demokratiniams vystymuisi;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

12. nors padaryta nemaža pažanga, reiškia didžiulį susirūpinimą dėl to, kad Afganistano moterys ir mergaitės toliau yra smurto namuose, prekybos žmonėmis, priverstinių santuokų, įskaitant vaikų santuokas, aukos ir kad jomis keičiamasi sprendžiant ginčus; ragina Afganistano institucijas užtikrinti, kad policija, teismai ir kitos teisingumo sektoriaus tarnybos reaguotų į moterų skundus dėl netinkamo elgesio, įskaitant mušimą, prievartavimą ir kitokio pobūdžio lytinį smurtą;

13. reiškia ypatingą susirūpinimą dėl to, kad Talibano ir kitų sukilėlių grupuočių kontroliuojamose teritorijose moterys, apkaltintos Talibano taikomo represinio pobūdžio socialinio kodekso nesilaikymu, toliau baudžiamos užmėtant akmenimis ar fiziškai jas suluošinant;

14. pripažįsta, kad moterų lygybės principas įtrauktas į naująją Afganistano konstituciją; ragina persvarstyti įstatymą dėl asmeninio šių moterų statuso Afganistane, kuris, nepaisant kai kurių pakeitimų, prieštarauja Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto, Konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir Vaiko teisių konvencijos principams;

15. pakartoja, kad Europos Sąjungos ir jos valstybių narių parama Afganistanui atkurti turi aprėpti konkrečias kovos su moterų diskriminacija priemones, siekiant stiprinti pagarbą žmogaus teisėms ir įstatymo viršenybei;

16. ragina Afganistano institucijas užkirsti kelią nežmoniška keitimosi moterimis („baad“) praktikai ir imtis skubių priemonių siekiant visapusiškai įgyvendinti 2009 m. įstatymą, pagal kurį pažeidėjams numatyta iki dešimties metų kalėjimo bausmė;

17. ragina Afganistano vyriausybę iš dalies keisti esamus teisės aktus ir baudžiamąjį kodeksą, siekiant geriau saugoti moterų teises ir vengti diskriminuojamų sąlygų; pabrėžia, kad taikos derybos jokiais aplinkybėmis neturi baigtis teisių, kurias moterys įgijo per pastaruosius metus, praradimu;

18. primygtinai pabrėžia, kad esminis moterų indėlis sprendžiant namų ir bendruomenių konfliktus turėtų būti panaudotas geram tikslui ir kad moterų vietų Aukštojoje taikos taryboje ir provincijų taikos tarybose turėtų būti gerokai padidintas;

Pakistanas

19. reiškia didelį susirūpinimą dėl teismo bylų prieš Asia Bibi, Mukhtar Mai ir Uzma Ayub tvarkymo, dėl kurių gali sugriūti pasitikėjimas Pakistano teismų sistema ir kuriomis gali būti suteiktas paskatinimas bandantiems pažeisti moterų ir grupių, kurioms gresia pavojus, teises;

20. ragina Pakistano vyriausybę įdiegti mechanizmus, kuriuos taikant vietos ir regiono administracijos įstaigos galėtų stebėti neoficialią kaimų ir genčių tarybų veiklą, ir įsikišti tuo atveju, jei tarybos veiktų peržengdamos jų įgaliojimus;

21. ragina Pakistano vyriausybę pakartotinai nustatyti pagrindines teises, puoselėjamas 1973 m. konstitucijoje, įskaitant teisę būti nediskriminuojamam dėl lyties;

22. ragina vyriausybę peržiūrėti teisės aktus dėl moterų teisių, kurie buvo įdiegti po karinio perversmo, ypač Hudud (arab. *apribojimas*) įsaką ir Įrodymų įstatymą, kuriais pažeidžiamas moterų statusas ir teisės, nustatant teisiškai žemesnę jų padėtį;

23. palankiai vertina neseniai priimtą Nacionalinės asamblėjos įstatymą, kuriuo siekiama Moterų padėties komisiją paversti autonomiška institucija siekiant suteikti daugiau teisių moterims ir panaikinti bet kokios formos prieš jas vykdomą diskriminaciją, taip pat remia pastangas, kuriomis siekiama patvirtinti įstatymą dėl nacionalinės žmogaus teisių komisijos sukūrimo;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

24. palankiai vertina tiek Senato, tiek Nacionalinės asamblėjos dviejų pagrindinių įstatymo projektų, susijusių su moterų teisių apsauga, patvirtinimą, būtent 2010 m. įstatymo projekto dėl rūgštės kontrolės ir apipylimo rūgštimi nusikaltimų prevencijos bei 2008 m. įstatymo projekto dėl prieš moteris vykdomų veiksmų prevencijos, ir yra pasiruošęs skatinti vykdomosios komisijos sukūrimą siekiant, kad šie įstatymai būtų pradėti taikyti kaip galima greičiau;
25. apgailestauja, kad Senatas galėjo leisti netaikyti įstatymo projekto dėl smurto prieš moteris šeimoje, nors 2009 m. Nacionalinė asamblėja jį patvirtino; mano, kad atsižvelgiant į neseniai priimtus moterims skirtus teisės aktus, reikia dar kartą priimti ir greitai patvirtinti šį įstatymo projektą siekiant kovoti su smurtu prieš moteris šeimoje;
26. ragina vyriausybę peržiūrėti daugelį kitų diskriminuojančių moteris įstatymų, konkrečiai – Įsaką dėl islamo šeimos teisės, Vakarų Pakistano šeimos teismo aktą, Vaikų vedybų ribojimo aktą, Vakarų Pakistano kraičio (demonstravimo draudimo) aktą ir Kraičio ir jaunikio dovanų (ribojimo) aktą, taip pat Hudud įsakus, 1951 m. priimtą Pilietybės aktą bei 1984 m. priimtą Įrodymų įstatymą;
27. dar kartą ragina vyriausybę nuodugnai peržiūrėti šventvagystės įstatymus ir jų dabartinį taikymą bei, be kita ko, Baudžiamojo kodekso 295 C skirsnį, pagal kurį numatoma mirties bausmė kiekvienam asmeniui, kuris pripažįstamas kaltu dėl šventvagystės, ir šiuo metu įgyvendinti jau pasiūlytus pakeitimus;
28. primygtinai ragina vyriausybę persekioti smurto kurstytojus, ypač raginančius žudyti, o kai kuriais atvejais – ir siūlančius žudyti asmenis ir grupes, kurių pažiūroms kurstytojai nepritaria, taip pat imtis papildomų priemonių palengvinant diskusijas šiuo klausimu;
29. ragina Pakistano valdžios institucijas imtis ryžtingų veiksmų siekiant išgyvendinti vadinamuosius nužudymus dėl garbės; pareiškia, kad Pakistano teismų sistema privalo bausti asmenis, kurie pripažinti kaltais dėl šių aktų;
30. ragina Komisiją ir Tarybą pasiūlyti ir įgyvendinti švietimo programas, skirtas Pakistano moterų raštingumui ir švietimui gerinti;
31. ragina kompetentingas ES institucijas religinės tolerancijos visuomenėje klausimą įtraukti į politinį dialogą su Pakistanu, kadangi šis klausimas itin svarbus ilgalaikiai kovai su religiniu ekstremizmu;
32. ragina kompetentingas ES institucijas primygtinai reikalauti, kad Pakistano vyriausybė laikytųsi demokratijos ir žmogaus teisių išlygos, įtrauktos į Europos Sąjungos ir Pakistano Islamo Respublikos bendradarbiavimo susitarimą; dar kartą ragina Europos išorės veiksmų tarnybą pateikti bendradarbiavimo susitarimo ir demokratijos ir žmogaus teisių išlygos vykdymo ataskaitą;

*

* *

33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Europos išorės veiksmų tarnybai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Afganistano ir Pakistano vyriausybėms ir parlamentams.
-